

Mfv.I.10.080/2013/3.

A Kúria a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hegedűs Margit ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 37.M.224/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.137/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

#### **í t é l e t e t :**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.137/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

#### **I n d o k o l á s**

A felperes 1975. október 21-étől állt az alperes alkalmazásában kisebb megszakításokkal sugó munkakörben. A felperes szakszervezeti tisztségviselő és nyugdíjas volt. Az alperes 2011. október 12-én írásban megkereste a M.Z.T.SZ.O.B. elnökét, hogy előzetesen járuljon hozzá a felperes felmentéséhez. A felsőbb szakszervezeti szerv a hozzájárulást nem adta meg arra hivatkozva, hogy elnehezítené a szakszervezet működését.

Az alperes 2011. október 24-én ismét megkereste a közvetlen felettes szakszervezeti szervet, ebben közölte a felmentés körülményeit és kérte, hogy a szakszervezet ismételten fontolja meg a hozzájárulást figyelemmel arra is, hogy a munkáltató tudomása szerint e szakszervezeti tisztségviselő nemcsak az intézmény közalkalmazottja lehet, ezért a szakszervezet munkáját a jogviszony megszűnése nem akadályozná.

Az alperes 2011. november 7-én felmentéssel megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát azzal az indokkal, hogy nyugdíjas.

A felperes a keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását és a jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 37.M.224/2012/5. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes nem sértette meg az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 28. §-ának rendelkezéseit, mert a szakszervezeti szerv a második megkeresésre nem reagált, erre az esetre az Mt. ezt a vélelmet állítja fel, hogy a szakszervezet a tervezett intézkedéssel egyetért. A felperesnek átadott tájékoztató levél tartalmát nem tekintette a felmentés indokának, az, hogy a felperes nemvitásan nyugdíjas, a felmentés önálló indokát képezi [Kjt. 30. § (1) bekezdés d) pont, 37/B. §]..

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.637.137/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta annak helyes indokai alapján. Az indokolást az

alábbiakkal egészítette ki.

Az alperes megfelelően járt el, mivel csak azt követően szüntette meg a felperes jogviszonyát, hogy a szakszervezeti szerv a tervezett intézkedés körülményeit, konkrét indokait megismerhette. Ennek ismeretében már nem válaszolt, hallgatását az Mt. 28. § (2) bekezdése alapján egyetértésnek kell tekinteni. A diszkriminációra való hivatkozás nem megalapozott, mivel az alperes valamennyi nyugdíjas közalkalmazottnak megszüntette a jogviszonyát, míg a felperest a többi nyugdíjas közalkalmazotthoz képest nem különböztette meg. A pályakezdőkhöz képest a nyugdíjas státusz a törvény (megengedő) rendelkezésén alapul, amely szerint külön indokolás nélkül szüntethető meg a nyugdíjas közalkalmazott jogviszonya.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helytadást kért. Hivatkozott arra, hogy a munkáltató már az első megkeresésében közölte, hogy miért, milyen indokkal kívánja megszüntetni a felperes jogviszonyát. Emellett a munkáltatónál folyamatosan leépítések voltak, így a szakszervezet tudta, hogy mik a tervezett intézkedések körülményei. Álláspontja szerint amennyiben a munkáltató szerint a szakszervezet nem alapos okkal tagadta meg az előzetes hozzájárulást, egyedül a jognyilatkozat pótlását kérhette volna a bíróságtól. Az alperes a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvébe ütközően járt el azzal, hogy az elutasító választ követően igényét újból előterjesztette. Hivatkozott továbbá arra, hogy amennyiben a második megkeresésben szereplő körülményeket tekintjük a jövőbeni felmentés okaként, a munkáltató köteles lett volna a Kjt. állásfoglalására vonatkozó rendelkezései betartására.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

Az ügyben irányadó, a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. tv. (Mt.) 28. § (2) bekezdése alapján a szakszervezet az (1) bekezdés szerinti tervezett munkáltatói intézkedéssel kapcsolatos álláspontját a munkáltató írásbeli tájékoztatásának átvételétől számított nyolc napon belül írásban közli. Ha a tervezett intézkedéssel a szakszervezet nem ért egyet, a tájékoztatásnak az egyet nem értés indokait tartalmaznia kell. Az indokolás akkor alapos, ha a tervezett intézkedés végrehajtása a) elnehezíteni annak a szakszervezeti szervnek a működését, amelyben a munkavállaló választott tisztséget visel, feltéve hogy az intézkedés elmaradása a munkáltatóra nézve aránytalan, súlyos hátránnyal nem jár, vagy b) a szakszervezet érdekképviselési tevékenységében történő közreműködés miatti hátrányos megkülönböztetést eredményezne.

Ha a szakszervezet véleményét a fenti határidőn belül nem közli a munkáltatóval, úgy kell tekinteni, hogy a tervezett intézkedéssel egyetért.

Az Mt. 3. § (1) bekezdése alapján a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a munkáltató, az üzemi tanács, a szakszervezet és a munkavállaló a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. A 4. § (1) bekezdés szerint az e törvényben meghatározott jogokat és kötelezettségeket rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni, illetőleg teljesíteni. A (2) bekezdés szerint a jog gyakorlása különösen akkor nem rendeltetésszerű, ha az mások jogos érdekének csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségének korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy erre vezet. A (3) bekezdés értelmében a rendeltetésellenes joggyakorlás hátrányos következményeit megfelelően orvosolni kell.

A jogvita elbírálása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy az alperes a második megkeresésben a tervezett intézkedés további indokait részletezte, hanem annak, hogy az alperes azzal fordult a szakszervezethez, hogy ismeretei szerint a hozzájárulás megtagadásának indokául felhozottak nem valósak, a felperes felmentése nem nehezítené el a szakszervezet működését, mert a szakszervezet tisztségviselője nemcsak az alperes közalkalmazottja lehet.

A rendeltetésszerű joggyakorlás elvét a szakszervezet is köteles betartani. Ebből következően az Mt. 28. §-ában szabályozott előzetes hozzájárulást abban az esetben tagadhatja meg, ha a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt indok ténylegesen fennáll. Ellenkező esetben törvényes indok nélkül részesítené védelemben a tisztségviselőjét.

A második levél tartalmazta azt is, hogy az alperes nyolc napon belül várja a szakszervezet válaszát, egyet nem értése esetén az Mt. 28. § (2) bekezdése szerinti alapos indokaival.

A szakszervezet a rá is kötelező érvényű alapelvek - rendeltetésszerű joggyakorlás, jóhiszemű és tisztességes eljárás elve, kölcsönös együttműködés kötelezettsége - alapján nem hagyhatta figyelmen kívül a munkáltatónak az első megtagadó nyilatkozatra tett észrevételeit és ismételt megkeresését. Hallgatását az alperes jogszerűen tekintette egyetértésnek az Mt. 28. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

Alaptalan továbbá az a felülvizsgálati érvelés is, hogy a felmentés indokának a korábbiakban kelt munkáltatói megkeresés tartalmát lehetne tekinteni, figyelemmel annak keletkezése időpontjára.

A kifejtettek miatt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét viselni.

A Kúria megállapította, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ily módon az állam által előlegezett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Budapest, 2013. október 28.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Pesthyné dr. Pámer  
Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.  
bíró**

A kiadmány hiteléül:  
bírószági tisztviselő